

EUGENIUSZ PIEROŻYŃSKI
Zast. Prezesa Dyrekcyi K. T. Z. U.

Oddłużenie urzędników nie zapobiegnie robieniu nowych długów. Albowiem głównym powodem długów urzędniczych nie jest ani lekkomyślność, ani życie nad stan — powodem są niedostateczne pobory, nie wystarczające na opędzenie potrzeb życiowych, w dalszym ciągu zaś nierównomierny wzrost cen wszelkich artykułów i potrzeb w stosunku do wzrostu płacy.

Urzędnik miał, ma i mieć będzie długi dopóty, dopóki nie zostanie przyjętą i w praktyce ściśle przestrzeganą zasada: że w stosunku do zwykłej ceny za artykuły i wszelkie potrzeby, ma nastąpić i podwyżka jego poborów za jego pracę umysłową.

O przypadki w rodzinie nie trudno; przychodzą one częściej i w obfitszej mierze, jak je wytrzymać może budżet urzędnika, który żyje ze skromnego grosza i w dodatku odliczonego.

W chwilach więc przykrych dla urzędnika, jedyną naturalną pomocą być może kredyt łatwy, rozłożony na dogodne raty, aby urzędnik nie był zniewolony uciec się po pomoc do pijawek lichwiarskich, którzy tak tani i łatwy kredyt, dzięki istniejącym urządzeniom, mają w wielkich instytucjach finansowych wogóle, a w Banku Austro-węgierskim w szczególności.

Nietylko jednak w przykrem położeniu się znajdującemu urzędnikowi chodzić musi o to, aby kredyt miał ułatwiony, lecz i by procenta go nie zjadły.

Jedną z niewielu instytucji finansowych, która zadanie swe pojęła i spełnia je w duchu prawdziwie obywatelskim, jest: „Krajowe Towarzystwo Zaliczkowe Urzędników we Lwowie“.

W charakterze tym istnieje ono dopiero od r. 1897, a zatem lat 11, a po-

wstało ono z likwidacyi „Spółki zaliczkowej“ z nieograniczoną poręką, istniejącej od r. 1874. Że krajowe „Towarzystwo Zaliczkowe Urzędników we Lwowie“ rozwinęło się tylko dzięki energii i fachowej pracy Dyrekcyi, zbytecznem jest nadmienić; kilka cyfr, które przytoczymy, udowodni prawdziwość naszego twierdzenia.

W r. 1897 Towarzystwo w mowie będące, liczyło 142 członków — obecnie liczy 2.683; stan udziałów wpłaconych wynosił 24.358 k. — obecnie wynosi 444.207 k.; stan udzielonych pożyczek wykazywał kwotę 24.358 k., obecnie osiągnął sumy 2,543.917 k. 11 h. Wkładek na rachunek bieżący nie było żadnych — dzisiaj wynoszą one 1,470.871 k. 99 h.; fundusz rezerwowy wynosił 279 k. — dzisiaj doszedł on do poważnej sumki 128.672 k. 62 h. Czystego zysku miało Tow. z końcem 1897 roku 149 k. — z końcem 1906 r. zaś 54.964 k. 62 h. jako fundusz dyspozycyjny. — Kapitały własne w obrocie będące zwiększyły się w stosunku do r. 1905 o 39.743 k. — kapitały obce zmniejszyły się o 57.227 k.

Były lata, w których kredyt w Towarzystwie był wielce utrudniony — pobierano od 8% do 12%, obecnie Towarzystwo pobierając tylko 1½% na koszt administracyi, pożyczek udziela na 6½%.

W tem miejscu uczynić musimy uwagę, że wobec podwyższenia stopy procentowej od eskontu przez Bank Austro-węgierski o 1% wszystkie instytucje kraj. Towarzystwu zaliczkowemu Urzędników we Lwowie pokrewne, podwyższyły i u siebie stopę procentową, jedynie Krajowe Tow. Urzędników we Lwowie stopę procentową pozostawiło niezmienioną.

JÓZEF BLICHARSKI
Członek Dyrekcyi K. T. Z. U.

MICHAŁ OSADA
Prezes Dyrekcyi K. T. Z. U.

Towarzystwo w mowie będące działa jednak niemniej w kierunku humanitarnym. Udziela ono zapomóg kuracyjnych i wydziela z funduszu dyspozycyjnego zapomogi dla wdów po członkach. Wysyła co roku ponadto chorych członków do miejsc kąpielowych.

W dzisiejszym numerze „Chwili“ zamieszczamy klisze członków Dyrekcyi pp.: Michała Osady, Eugeniusza Pierożyńskiego i Józefa Blicharskiego.

Prezesem dyrekcyi jest starszy radca skarbowy p. Michał Osada. Przewodnictwo dyrekcyi prezes Osada objął w roku 1893; on to wraz z zastępcą prezesa em. zasłużonym radcą Wydziału krajowego Eugeniuszem Pierożyńskim głównie przyczynił się do tego, że „Spółka zaliczkowa“ z nieograniczoną poręką istnieć przestała i że nastąpiła ta korzystna zmiana, która przyczyniła się do pięknego rozwoju Towarzystwa.

Zastępcą prezesa Dyrekcyi emer. radca Wydziału kraj. Pierożyński jest jednym z najstarszych członków zarządu. W zarządzie „Spółki“ zasiadał od roku 1884; na ostatniem Walnem zgromadzeniu po ustąpieniu radcy sądowego p. Romualda Aleksandra Lewandowskiego został wybrany zast. prezesa Dyrekcyi. Już wtenczas bowiem wiadomem było, że radca Pierożyński nosi się z zamiarem przejścia w stan spoczynku, z tej też sposobności skorzystano, aby Dyrekcyja zyskała wytrawną siłę fachową. Wiadomem niemniej było, że radca Pierożyński od r. 1899 stale był przez Sejm wybierany członkiem komisji rewizyjnej Galicyjskiej Kasy oszczędności, niemniej nie było tajemnicą, że w r. 1889 był powołany na rok do przeprowadzenia dzierżawy prawa propinacyi przy Namiestnictwie.

Wreszcie znana była jego sumienna praca w Wydziale krajowym, jako prze-